

KOŘENY ZNOVUOBJEVENÉHO KOMPONISTY PATŘÍ DO VNOROV, P. JIŘÍ JOSEF ZRUNEK, OFM

Martin Motyčka, Diecézní muzeum, Brno

Františkánský řeholník Jiří Zrunek byl zapomenutým hudebníkem, který na slovenské muzikologické scéně v osmdesátých letech 20. století zažil své znovuoobjevení. Ač působil většinu svého života na Slovensku, jeho rodištěm jsou slovácké Vnorovy.

1. Úvod

Hudební scénu ve střední Evropě zasáhl v 18. století fenomén vánočních mší tzv. *Missa pastoralis*, či samotných pastorel v plné šíři. Hudební doprovody slavení liturgie, jež byly svým pojetím blízké prostému obyvatelstvu, se staly vyhledávaným posluchačským zážitkem, který doprovázel každoroční připomenutí narození Ježíše Krista při slavnostní půlnoční mši svaté ve většině městských i venkovských kostelů.

Do výčtu významných skladatelů 18. století, kteří v českých zemích v mnoha variacích komponovali pastorely či pastorální mše, patří slavná jména, jako je např. Jakub Jan Ryba (1765–1815), Josef Schreier (1718 – ?), Václav Jan Kopřiva (1708–1789) nebo František Xaver Brixi (1732–1771). Na východní straně hranic moravsko-slovenského pomezí byly v uvedeném období známi především komponisté z prostředí klášterů františkánské provincie Nejsvětějšího Spasitele, která se rozkládala na území tehdejšího severního Uherska, především dnešního Slovenska. Díky zásadním studiím slovenských muzikologů jsou dnes známá jména Jozefa Pantaleona Roškovského, OFM (1734–1789), Edmunda Paschy, OFM (1714–1772) či Pavlína Jiřího Bajana, OFM (1721–1792). Výčet významných hudebních skladatelů Slovenska 18. století revidoval v osmdesátých letech 20. století hudební vědec Slavistického ústavu Slovenské akademie věd Mgr. art. Ladislav Kačic, Ph.D.,¹ když mezi výše uvedené komponisty přiřadil do té doby opomíjeného Jiřího Josefa Zrunka, OFM (1736–1789). Kačic rozproudil mezi muzikology diskusi po publikování svého zjištění, že autorem nejslavnější slovenské barokní vánoční mše *Missa prima in F pro festis Natalitiis* není hudební skladatel a františkánský kněz Edmund Pascha, autor sborníku *Harmonia Pastoralis*, v němž byla v třicátých letech 20. století mše nalezena P. Celestinem Aloisem Lepáčkem, OFM (1905–1955),² nýbrž jeho spolubratr z komunity v Žilině Jiří Zrunek, OFM. Byť jsou důkazy o Zrunkově autorství nezvratné, ještě dnes se občas objeví pochybovači, kteří neprávem uvádí tuto vánoční mši pod Paschovým jménem.

Jiří Zrunek, na Slovensku známý jako Juraj Zrunek a ve světě uváděný ve svém latinském překladu Georgius Zrunek, byl dvě staletí po své smrti považován za zručného varhaníka, schopného kopistu a příležitostného skladatele. Jeho dílo se z pohledu hudebních vědců nijak nevyvíjelo dobovým tendencím, a tudíž dlouho zůstávalo mimo oblast jejich zájmu. Zrunek byl opomíjeným a bezmála zapomenutým komponistou. L. Kačic však učinil zásadní objev, kterým přepsal dějiny slovenské barokní hudby. Podrobným rozbořením dochovaných notových zápisů františkánských autorů dospěl k závěru, že slavná vánoční mše, která je od okamžiku svého znovuoobjevení připisována Edmundu Paschovi a mnozí hudební historikové ji staví na roveň slavné České mše vánoční Jakuba Jana Ryby, není dílem Paschovým, nýbrž Zrunkovým. Slovenský hudební klenot, kterým se po právu naši východní sousedé pyšní, měl být připsán neznámému řeholníku moravského původu Josefu Jiřímu Zrunkovi, OFM. Pro mnohé to bylo zklamáním, pro jiné příjemným zjištěním.

2. Nejslavnější dílo

Nahlédneme-li do stručné komparace Rybovy a Zrunkovy vánoční mše, zjistíme, že dobou vzniku obou mší je shodně 18. století, avšak Zrunkovo dílo z roku 1766 je o plných 30 let starší než Česká mše vánoční, která se zrodila z pera Jakuba Jana Ryby až v roce 1796. Obě mše do liturgie vpravují lidové pastorální zpěvy (podobně jako mnohé další), a proto jsou si tak svým půvabem velmi blízké. Zrunek ve větší míře než Ryba prokládá texty i hudební složku prvky lidového humoru, když nechává kupříkladu zvukomalebně vyniknout slabiku „be“ při zpěvu Benediktus, čímž navozuje atmosféru salaše s jejím charakteristicky všudypřítomným bekotem mnohohlavého stáda ovcí. Zrunkova vánoční mše F dur tedy mimo folklorní prvky v hudební i textové složce obsahuje také humorné scény z pastýřského života, které, jak patrně z literárního pojetí, skladatel osobně znal. Typickým je pro Zrunkovu vánoční mši využití hudebních nástrojů pro lidovou hudbu, jako je fujara, píšťala či cimbál.

Kromě latinských textů se v *Missa prima in F pro festis Natalitiis* objevují pasáže v nářečí oblasti Slovácka poloviny 18. století. Slovenští jazykovědci však podotýkají, že se jedná o nářečí slovenského Záhorí. Dnes asi těžko dohledáme, kde čerpal Jiří Zrunek inspiraci. Jazyk český či slovenský nebyly v 18. století zdaleka kodifikovány, ustalovala se pouze jazyková norma, v níž s hrávaly významnou roli oblastní dialekty. Nářečí moravsko-slovenského pomezí se odjakživa prolínala a navzájem se ovlivňují dodnes. Nemůžeme tedy s určitostí označit oblast, která posloužila Zrunkovi coby jazykový model pro vánoční mši F dur, a to ať už stojíme na západní, či východní straně řeky Moravy. Dnes zarážející, avšak pro dobu přelomu 18. a 19. století typické jsou pozdější poznámky u nelatinských pasáží v samotné partituru: *Hic textus slavonicus nihil valet*, což znamená, že tyto slovanské pasáže (nikoliv slovenské, jak bývá často mylně překládáno – pozn. autora) nemají hodnotu, tedy je možné je vynechat.

3. Historické a společenské souvislosti narození Josef Zrunka

Oprostěme se však od teoretických a národnostních otázek a dotkneme se historie. Ač toho o Zrunkově životě víme jen velmi málo, z kusých informací můžeme rekonstruovat jeho životní příběh. Kdo tedy byl dlouho zapomenutý františkánský kněz Jiří Josef Zrunek, OFM, který se doslova den ze dne stal dvě stě let po své smrti slavným?

Psal se rok 1736, uplynula čtyři léta od znovuzavedení duchovní správy prostřednictvím lokálního kaplanství ve Vnorovech (tehdejších Znorovách) na panství Veselí nad Moravou. Během těchto čtyř let se vystřídali v nově postavené vnorovské kurácii tři lokální kaplani. Pro Vnorovy a jejich obyvatele to nebyla lehká doba. Po bouřlivém 16. a první polovině 17. století, kdy byla obec a s ní i kostel několikrát téměř zničen, byl chátrající vnorovský

Harmonia Pastoralis, P. Jiří Josef Zrunek, OFM, 18. století. Foto archiv autora.

chrám za přispění majitele veselského panství Františka Antonína Karla Chorinského z Ledské (1689–1741) radikálně opravován. Jeho nejstarší syn, Matyáš František (1720–1786), který byl v roce 1743 vysvěcen na kněze a roku 1777 se stal prvním brněnským biskupem, dosáhl v tomto roce šestnácti let. Na kůru vnorovského kostela řídil hudební složku liturgie místní *ludirector* (učitel s funkcí rektora) Karel Rsunek, jehož ženě Barboře se 19. března uváděného roku 1736 narodil syn Josef. V pozdějších letech se rodina Rsunkova psanou úpravou svého jména změnila na rodinu Zrunkovu.

Původ rodiny je nejistý, jelikož jméno tohoto znění není v kraji příliš obvyklým. Františkánský historik P. Všeň Vlad Jozef Gajdoš, OFM³ (1907–1978), uvádí za rodiště Josefa Zrunka mylně Valašské Klobouky.⁴ Tento fakt je dodnes chybně uváděn také ve františkánském nekrologu. Jelikož však z pozdějších výzkumů Kačice vyplývá, že Zrunek kázal i ve Valašských Kloboukách, lze podle indicií dedukovat, že právě do valašské oblasti lze zasadit původ rodiny Zrunkovy. Tomu nasvědčuje i výskyt jména Zrunek (Rsunek) ve zmíněné lokalitě. Podle autora článku Zrůnek v časopisu *Naše řeč* z roku 1943 je existence tohoto jména doložena právě na Valašsku. Dále jsou v příspěvku zmíněného časopisu uvedeny příklady zápisu tohoto příjmení v matrice Valašského Meziříčí se stejným vývojem jako v matrice vnorovské, tedy původně Rzunek⁵ (Rsunek) a následně psáno jako Zrunek. Pisatel článku rovněž poukazuje na skutečnost, že krátké písmeno „u“ ve jménu je znakem valašského původu.⁶ Tato informace pak potvrzuje skutečnost, že s největší pravděpodobností rodina P. Jiřího Josefa Zrunka, OFM, pocházela z oblasti Valašska, snad přímo z Valašských Klobouk, jak uvádí Gajdoš. Přesto je v zápisech ze studií a z matriky noviců františkánského řádu Zrunek uváděn vždy s původem ze Vnorov, často s dovětkem *Moravus*, tedy Moravan.

O tom, do jakého prostředí se Josef Zrunek narodil, nám vypovídá zpráva o povinnostech rektora ve Vnorovech v 18. století zaznamenaná ve vnorovské farní kronice: „V neděli a svátky, zvláště při větších slavnostech, figurální mši provozovati, ve všední dny v starém kostele hráti na varhany a slušné písně zpívati. Kromě toho sbíráti zpovědní cedulky velikonoční, zač od jednotlivých dostával po vejci, a po svátku sv. Trojice faráři dle pořádku seřaděně odevzdati, provázeti procesy do Strážnice k o. Piaristům v neděli po Nanebevzetí Panny Marie a k sv. Antonínu do Blatnice v den jemu zasvěcený a jak obecně bývá, ve zpěvu a hudbě vyučovati. Ty, kteří chtějí, čísti, psáti učiti.“⁷

Jak vyplývá z výše uvedeného přepisu, nebyla v té době služba rektora nijak pevně honorována. Zajisté se někteří farníci rádi ukázali v dobrém světle a rodině rektora výsluhou přispěli na živobytí. Šlo však o skutečnou službu, která byla společenským doplňkem školního

Varhany ve starém vnorovském kostele z 18. století, konec 19. století. Foto archiv autora.

vzdělávání dětí. Do tohoto nuzného, avšak kulturního prostředí, se narodil Josef Zrunek.

4. Studentská léta ve Strážnici, v Kroměříži a v Trnavě

Lze předpokládat, že malý Josef nabyl svých základních vědomostí ve vnorovské škole u svého otce Karla, jemuž snad od dětství vypomáhal se službou na kůru tamního kostela a s organizací poutí do Blatnice a Strážnice, o kterých se zmiňuje

Starý vnorovský kostel zbořený roku 1908, konec 19. století. Foto archiv autora.

výše uvedený záznam vnorovské farní kroniky. Snad právě po boku svého otce se na některé z každoročních strážnických poutí blíže seznámil s kněžími z piaristického řádu, kteří si všimli chlapcova hudebního nadání. Zrunkův otec měl i přímo doložitelné profesní vazby na Strážnici a potažmo na tamní školství. Učitel Karel Zrunek vyučoval nejen děti ze Vnorov, ale také žáky ze sousedních Liděřovic, které sice přináležely vnorovské farnosti, avšak patřily ke strážnickému panství. Také vzhledem k tomuto faktu lze předpokládat, že byl Josef Zrunek kolem roku 1746 přijat do trojtřídní piaristické přípravné školy ve Strážnici, která je od centra Vnorov vzdálena pouhé 4 km. Tuto tezi o prvních studiích potvrzuje i L. Kačic, který však připouští, že Josef Zrunek mohl popřípadě studovat u jezuitů v Uherském Hradišti.⁸ Proti této možnosti však hovoří mimo jiné skutečnost, že jezuitské pojetí školství bylo na rozdíl od piaristického hůře dostupné studentům z chudších vrstev,⁹ do nichž i mladý Josef patřil. Nemáme ani žádných náznaků o jakýchkoliv vazbách rodiny Zrunkovy na Uherské Hradiště a tamní jezuitu. Kačicovu alternativní tezi o studiu v Uherském Hradišti lze tudíž v kontextu vazeb na Strážnici považovat za podstatně méně pravděpodobnou. Bohužel k potvrzení či vyvrácení této skutečnosti chybí adekvátní archivní materiály. Strážnické výkazy o prospěchu žáků jsou dohledatelné až od školního roku 1756/1757 a výkazy studentů z Uherského Hradiště ze studovaného období nám dnes taktéž chybí.

Zřejmě výrazné Josefově studijní pokroky přispěly k rozhodnutí pro pokračování ve vyšších studiích na nově přebudovávaném šestitřídním hudebním gymnáziu otců piaristů v Kroměříži.¹⁰ O tomto jeho studiu již existuje záznam v seznamu fundatistů z roku 1750, kde je Josef Zrunek uváděn pod číslem 138 ve věku třinácti let s místem bydliště Znorovy jako *servus seminarii* (sluha semináře).¹¹ Toto označení vypovídá o členění studentů podle původu. Kroměřížské gymnázium bylo v polovině 18. století výběrovou školou, na kterou byli posíláni nejnadanější studenti ostatních piaristických škol na Moravě.¹² Tento Zrunkův přestup tedy dosvědčuje jeho mimořádné nadání.

Jak vyplývá ze seznamu studentů rétoriky u jezuitů v Trnavě, přešel mladý Zrunek na gymnázium do Trnavy, které v té době mělo přímou návaznost na univerzitu. Z historických souvislostí vyplývá, že právě tady se Josef poprvé blízce setkal s františkány – Řádem menších bratří (*Ordo fratrum minorum* – OFM). Toto setkání snad otevřelo jeho srdce pro přijetí vlastního povolání ke kněžství.

5. Přijetí františkánské řehole

Mladý studovaný Josef Zrunek vstoupil v roce 1753 jako osmnáctiletý do františkánského noviciátu v Hlohovci. Tam měl také 30. dubna 1754 oblačku (přijetí řeholního rou-

cha). Klášter v Hlohovci, stejně jako mnoho dalších, a mezi nimi také od roku 1605 klášter v Uherském Hradišti, patřil v té době do františkánské provincie Nejsvětějšího Spasitele tzv. Salvatoriánské.¹³ Věčné sliby, při nichž přijal řeholní jméno Georgius (Jiří), složil Josef do rukou svých představených v roce 1755. Při vstupu uměl Zrunek mimo svůj mateřský jazyk průměrně německy a mimořádně je u jeho jména v zápise hlohoveckého kláštera uvedeno umění hry na varhany. Mezi lety 1755 a 1757 studoval filosofii v Nižné Šebastové a následně se na čtyři roky vrátil v roce 1757 do generálního semináře Salvatoriánské provincie do Hlohovce, aby zde studoval teologii. Už za svých studií tam zastával Zrunek funkci varhaníka. K jeho dalšímu rozvoji hudebního vzdělání jistě přispělo také dobové nařízení řádových představených, kteří rozhodli, že každý františkánský student teologie musí ovládat hru na varhany.¹⁴

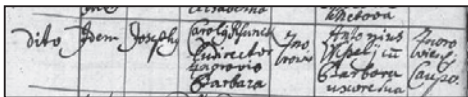
Mladý fráter Jiří Zrunek, OFM, byl ještě za svých studií na začátku roku 1760 vysvěcen na kněze a už v květnu toho roku poslán na výpomoc do Kremnice, kde byl nedostatek kněží.¹⁵ Po celý svůj další život zůstal ve své domovské provincii Nejsvětějšího Spasitele v Uhrách. V žádném z klášterů, které se mu staly domovem, nesetřval dlouho. Během své kněžské dráhy tak třikrát (v letech 1761, 1766, 1778–1780) působil v žilinském klášteře, kterému zanechal největší část svého hudebního díla, dále v Beckově (1762–1763), ve Skalici (1763–1766), v Gyöngyösi (1767), ve Váci (1768–1769), v Kremnici (1760–1761, 1770–1772), v Bardějově (1773–1774), v Okoličném (1775), v Pruském (1776–1777), v Prešově (1781–1782) a nakonec se vrátil do míst, kde jeho františkánská dráha stála na počátku, do Nižné Šebastové (1783–1789).

P. Jiří Josef Zrunek, OFM, byl na všech místech, kam byl představenými poslán, činný především jako varhaník a hudební pedagog. Často měl také funkci zpovědníka. Dle zjištění L. Kačice dále víme, že byl od svého působení ve Skalici k roku 1764 ustanoven také oficiálním kazatelem, a to nejdříve pomocným, posléze i řádným nedělním, postním či svátečním. Z citací Zrunkových promluv vyplývá, že se velmi dobře orientoval ve Starém a Novém zákoně a ve spisech církevních spisovatelů, jako je např. sv. Tomáš Akvinský či sv. Bernardin ze Sieny.

Na svém posledním působišti v Nižné Šebastové byl roku 1788 ustanoven kvardiánem, ale pro onemocnění žloutenkou byl zakrátko, 2. března 1789, ze své funkce odvolán.¹⁶ Tomuto onemocnění v kombinaci s gangrénou pak ve věku triapadesáti let 3. června 1789 podlehl. Pohřben byl na svém posledním působišti.

6. Znovuobjevené dílo

Zrunkovo hudební dílo je poměrně rozsáhlé a je v současnosti středem zájmu nejen slovenských muzikologů, ale i ostatních odborníků, především z Čech. Sepsal sborník mešních písní *Liber Sacrorum*, který zanechal klášteru v Žilině. Tento sborník obsahuje deset chorálových latinských mší a dvě Requiem, která jsou komponována pro jednohlas s varhanním doprovodem. Dalším jeho sborníkem je *Praeconium Mariale* (Mariánský chvalozpěv), z nějž se bohužel dochovala jen titulní strana a zadní část, v níž sám přiznává, že není autorem všech uvedených písní. V archivu žilinského kláštera se uvádí, že Jiří Josef Zrunek, OFM, je autorem ještě několika dalších sborníků. Celkem bylo doposud Zrunkovi připsáno sestavení šesti sborníků z různých míst Salvatoriánské provincie. Při sepisování několika z nich mu pomáhal Edmund Pascha, kterému bylo donedávna připisováno také nejslavnější Zrunkovo dílo z roku 1766 *Missa prima in F pro festis Natalitiis*.

Zápis o narození Josefa Zrunka ve vnorovské farní matrice. Foto archiv autora.

Poznámky:

- 1 Mgr. art. Ladislav Kačic, Ph.D. (1951) je předním hudebním historikem Slavistického ústavu Jána Stanislava Slovenskej akadémie vied, který se věnuje studiu barokní hudby na Slovensku, především pak z církevního prostředí. Právě jeho studie Juraj Zrunek – autor Harmonie Pastoralis?, kterou publikoval v časopise Hudobný život č. 21 v roce 1989, označila poprvé oficiálně za autora Missa prima in F pro festis Natalitiis P. Jiřího Josefa Zrunka, OFM. Studiu Zrunekova díla se věnuje dodnes.
- 2 P e t r a š k o, L.: Záhady hudobnej histórie. *Korzár* [online]. 22. 12. 2005 [cit. 2010-05-30]. Dostupný z: <http://korzar.sme.sk/c/4508910/zahady-hudobnej-historie.html>
- 3 P. Věslav Jozef Gajdoš, OFM, byl františkánský historik a doktor filosofie, z jehož studií a nekrologů je dodnes hojně citováno.
- 4 Hlavní informace o Zrunkově životě, byť s mnohými nepřesnostmi, uvádí františkánský nekrolog slovenské provincie Nejsvětějšího Spasitele: P. Juraj Zrunek, OFM. [online] *Menší bratia Františkáni* [cit. 2011-05-24]. Dostupné z: <http://www.frantiskani.sk/nekr/06/zrunek.htm>
- 5 Rzunek – Rzounek znamená zrzavý.
- 6 K v h.: Zrůnek. In: *Naše řeč* 27, Praha 1943, s. 23.
- 7 J e l í n e k, J., M o t y č k a, M. T.: *Duchovní a historické dědictví farnosti svatě Alžběty Durynské ve Vnorovech*. Vnorovy 2009, s. 90.
- 8 K a č i c, L.: P. Juraj Zrunek OFM ako kazateľ, in Slovenská kresťanská a svetská kultura. In: *Slovenská akademia vied. Slovenská kresťanská a svetská kultura*; sestavila Jana Skladaná Studia culturologica Slovaca 2, Bratislava 2001, s. 65.
- 9 S e h n a l, J., V y s l o u ž i l, J.: *Dějiny hudby na Moravě*. Brno 2001, s. 73.
- 10 S e h n a l, J., V y s l o u ž i l, J.: c. d., s. 89.
- 11 B o m b e r a, J.: Pěvecký seminář v Kroměříži. In: *Studie Muzea Kroměřížska* 89, Kroměříž 1990, s. 52–73.
- 12 B a r t ů š e k, V.: Šíření piaristických kolejí a škol v Čechách, na Moravě a ve Slezsku v 17. a 18. století. In: *Paginae historiae* 10/2002, Praha 2002, s. 32–68.
- 13 S o b o l o v á, B.: Moravští františkáni v Žilině. In: *Sdružení knihoven České republiky – rok 2009*, Brno 2009, s. 81–84.
- 14 Historie františkánské provincie Nejsvětějšího Spasitele je k dispozici: Rehole menších bratů – Františkánů na Slovensku [online] *Menší bratia Františkáni* [cit. 2011-05-24]. Dostupné z: http://www.frantiskani.sk/historia_provincia.php
- 15 K a č i c, L.: c. d., s. 66.
- 16 K a č i c, L.: c. d., s. 71.

Mgr. Martin Motyčka (n. 1978) vystudoval na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně Management v kultuře a následně Srovnávací uměnovědná studia. Pracuje v Diecézním muzeu v Brně jako odborný pracovník a kurátor výstav.

The Roots Of a Rediscovered Composer belong to Vnorovy, Mr Jiří Josef Zrunek, OFM

A b s t r a c t

In the 80s of the 20th century Mr Jiří Josef Zrunek (1736–1789) joined the most important Slovak composers when he was credited with the composition of the famous Slovak baroque Christmas mass Missa prima in F pro festis Natalitiis. The work of the long neglected composer which was partly by mistake credited to his fellow monk Edmund Pascha, OFM (1714–1772), is enjoying a revival. The world of music began to be interested in the fate of the forgotten composer. Though he spent a major part of his life on the territory of the present Slovakia, Jiří Josef Zrunek his roots can be found in Moravian Slovak village Vnorovy where he was born into the family of the local teacher Charles Zrunek. By his musical talent he was predestined to sturdy at Piarist schools in Moravia. Even though the Piarist order made it possible for him to get education he entered the order of the minor Franciscan brothers where he adopted a religious name Georgius. As an organist, teacher of singing, preacher and a confessor he was working in eleven monasteries of the Hungarian Franciscan province of the Holiest Saviour.

Die Wurzeln des wiederentdeckten Komponisten P. Jiří Josef Zrunek, OFM, liegen in Vnorovy

Zusammenfassung

P. Jiří Josef Zrunek (1736–1789) zählt seit den achtziger Jahren des zwanzigsten Jahrhunderts zu den bedeutendsten slowakischen Komponisten, als ihm die berühmte barocke Weihnachtsmesse „Missa prima in F pro festis Natalitiis“ zugeschrieben wurde. Das musikalische Werk des lange Zeit übergangenen Komponisten, das teilweise versehentlich seinem Ordensbruder Edmund Pascha, OFM (1714–1772) zugeschrieben wurde, erlebt in den letzten Jahren eine Renaissance. Dadurch wurde Aufmerksamkeit der Musikwelt erweckt, die sich heute für das Schicksal des vergessenen Komponisten interessiert. Wenn auch Jiří Josef Zrunek den größten Teil seines Lebens im Gebiet der heutigen Slowakei verbrachte, liegen seine Wurzeln in Vnorovy (Mährische Slowakei), wo er in der Familie des örtlichen Lehrers Karel Zrunek geboren wurde. Seine musikalische Begabung prädestinierte ihn zum Studium an piaristischen Schulen in Mähren. Die Piaristen ermöglichten ihm die Ausbildung, aber er trat in den Orden der Minderen Brüder (ordo fratrum minorum) ein. Als Franziskaner bekam er den Ordensnamen Georgius. Jiří Josef Zrunek war als Orgelspieler, Gesanglehrer, Prediger und Beichtvater in elf Klöstern der ungarischen Franziskanerprovinz Heiland der Welt tätig.

